

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Raad	
98/C 394/01	Resolutie van de Raad van 7 december 1998 inzake energie-efficiëntie in de Europese Gemeenschap	1
	Commissie	
98/C 394/02	ECU.....	4
98/C 394/03	Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra	5
98/C 394/04	Berekening van de omvang van de subsidie bij antisubsidieonderzoeken	6
98/C 394/05	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossluh/VAE) ⁽¹⁾	20
98/C 394/06	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.1184 — Travelers/Citicorp) ⁽¹⁾	20
98/C 394/07	Inleiding van een tussentijdse herzieningsprocedure in verband met de antidumpingmaatregelen ten aanzien van bepaalde magneetschijven (3,5"-microschijven) uit de Volksrepubliek China, Hongkong, de Republiek Korea, Maleisië, Mexico, de Verenigde Staten van Amerika en Indonesië.....	21

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

Rectificaties

98/C 394/08

Rectificatie op besluit van de Raad van 12 oktober 1998 houdende benoeming van de leden van het Raadgevend Comité van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (PB C 330 van 28.10.1998)

23

I

(Mededelingen)

RAAD

RESOLUTIE VAN DE RAAD

van 7 december 1998

inzake energie-efficiëntie in de Europese Gemeenschap

(98/C 394/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien de resolutie van de Raad van 8 juli 1996 betreffende het Witboek „een energiebeleid voor de Europese Unie” ⁽¹⁾,

Gezien de resolutie van de Raad van 8 juni 1998 betreffende duurzame energiebronnen ⁽²⁾,

Gezien de resolutie van de Raad van 18 december 1997 betreffende een communautaire strategie voor de bevordering van warmtekrachtkoppeling ⁽³⁾,

Gezien de conclusies van de Raad van 11 mei en 16/17 juni 1998 inzake klimaatverandering,

Gezien het protocol van Kyoto bij het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering,

Gezien het Verdrag inzake het Energiehandvest en het Protocol betreffende energie-efficiëntie en daarmee samenhangende milieu-aspecten, alsmede het pan-Europese initiatief voor energiebesparing,

Gezien de conclusies van het Voorzitterschap van de Europese Raad van Cardiff betreffende de integratie van milieuoverwegingen en duurzame ontwikkeling op alle desbetreffende beleidsterreinen,

Gezien het SAVE II-programma en de besprekingen over het kaderprogramma voor energie, en het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie,

1. BEGROET de algemene teneur van de mededeling van de Commissie betreffende de energie-efficiëntie in de Europese Gemeenschap — Op weg naar een

strategie voor het rationeel gebruik van energie, als basis voor de ontwikkeling van acties op communautair niveau de complementair zijn aan acties van de lidstaten.

2. BENADRUKT de bijdrage van een efficiënt energiegebruik aan de continuïteit van de voorziening, het concurrentievermogen van de economie en de milieubescherming en BEVESTIGT de belangrijke rol van de energie-efficiëntie bij het scheppen van zakelijke mogelijkheden en werkgelegenheid alsook de wereldwijde en regionale voordelen ervan.
3. HERHAALT het belang van het, rekening houdend met specifieke nationale kenmerken en prioriteiten, verdere ontwikkelen en uitvoeren van passende gemeenschappelijke en gecoördineerde beleidslijnen en maatregelen (GGBM) in de energie-efficiëntiesector, als aanvulling op de nationale beleidsinitiatieven en maatregelen, teneinde de Gemeenschap en de lidstaten in staat te stellen hun respectieve verbintenissen uit hoofde van het protocol van Kyoto volledig na te komen; BEVESTIGT dat die GGBM moeten worden aangepakt op een wijze die aansluit bij de drie hoofd doelstellingen van het energiebeleid, namelijk de bevordering van de voorzieningscontinuïteit, van het concurrentievermogen en van de milieubescherming.
4. BEVESTIGT het belang van een strategie inzake energie-efficiëntie op communautair niveau de complementair is aan het beleid van de lidstaten; BENADRUKT de cruciale rol van de lidstaten bij het uitvoeren van deze strategie, en BEVEELT de lidstaten AAN overeenkomstig nationale procedures nationale strategieën inzake energie-efficiëntie te ontwikkelen en uit te voeren, en daarbij waar nodig rekening te houden met de strategische aanpak op communautair niveau.
5. NEEMT ER NOTA VAN dat de Commissie van oordeel is dat het economisch energiebesparingspotentieel in de Gemeenschap als geheel tegen het jaar 2010

⁽¹⁾ PB C 224 van 1.8.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 198 van 24.6.1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 4 van 8.1.1998, blz. 1.

naar schatting zou overeenkomen met 18 % van het energieverbruik 1995.

6. IS VAN MENING dat het in de mededeling genoemde streefdoel voor de Gemeenschap als geheel tot het jaar 2010, namelijk om de energie-intensiteit van de eindvraag te verbeteren met een extra procentpunt gemiddeld per jaar boven het percentage dat anders zou zijn gehaald, ambitieus is en een goede leidraad voor grotere inspanningen op communautair niveau en in de lidstaten, gelet op de noodzaak rekening te houden met uiteenlopende nationale omstandigheden en energieprijzen.
7. BENADRUKT dat energie-efficiëntie een aanzienlijk krachtiger profiel moet krijgen en dat de Gemeenschap en de lidstaten zich andermaal sterk moeten engageren voor een rationeel energiegebruik.
8. IS VAN OORDEEL dat, met name in de context van de nieuwe verbintenissen uit hoofde van het protocol van Kyoto, de huidige activiteiten van de Gemeenschap en de lidstaten die voor de energie-efficiëntie van belang zijn, moeten worden hierzien om deze, indien nodig, beter toe te spitsen, effectiever te maken en om nauwlettender op deze activiteiten toe te zien.
9. NEEMT ER NOTA VAN dat er nog steeds zeer uiteenlopende belemmeringen bestaan die verhinderen dat dit potentieel inzake energiebesparing wordt gerealiseerd, en die een uitdaging vormen voor de beleidsmakers om een kader te scheppen waarin de initiatieven op het gebied van energie-efficiëntie van de economische actoren kunnen floreren, maar IS VAN OORDEEL dat, rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel passende maatregelen ofwel reeds voorhanden zijn of kunnen worden ontwikkeld teneinde deze belemmeringen te beperken en weg te nemen.
10. IS VAN MENING dat er tussen de lidstaten en de Commissie meer informatie-uitwisseling en andere vormen van samenwerking moeten plaatsvinden over beleid, programma's, maatregelen en resultaten op het gebied van energie-efficiëntie.
11. BEVESTIGT dat het, bijvoorbeeld in verband met de in punt 3 vermelde GGBM, wenselijk is dat in samenwerking met de lidstaten verdere communautaire activiteiten worden ontwikkeld; HERINNERT aan zijn conclusies van 11 mei 1998 (energie) en 16/17 juni 1998 (milieu) op het gebied van energie-efficiëntie; IS VAN MENING dat die activiteiten, rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel, bijvoorbeeld uit de volgende soorten maatregelen zouden kunnen bestaan:
 - i) toenemend gebruik van warmtekrachtkoppeling (WKK), met inbegrip van wijkverwarming en -koeling, waar passend;
 - ii) meer nadruk op vooral de bouwsector, maar ook op het energiegebruik door het bedrijfsleven en de huishoudens;
 - iii) meer en uitvoeriger gebruik van etikettering, certificering en normalisatie;
 - iv) ruimere verspreiding van informatie over de beste praktijken voor wat betreft de toepassing van energie-efficiënte technologieën en technieken;
 - v) intensiever gebruik van convenanten en meerjarerenafspraken inzake energie-efficiëntie op vrijwillige basis;
 - vi) de herziening van bestaande wetgeving en de ontwikkeling van nieuwe rechtsinstrumenten, met inbegrip van het gebruik van verplichte minimumefficiëntienormen, indien noodzakelijk en indien andere maatregelen niet geschikt zijn;
 - vii) het gebruik van instrumenten zoals gezamenlijke technologieverwerving in overeenstemming met de beginselen en regelgeving inzake mededinging, het in acht nemen van het aspect energie-efficiëntie bij openbare aanbestedingspraktijken, alsook het opstellen van energiebalansen, in voorkomend geval;
 - viii) ruimer gebruik van innoverende financieringsinstrumenten, met inbegrip van financiering door derden en programma's voor resultaatverbintenissen.
12. ERKENT het belang van het verspreiden van kennis, ervaring en bewustzijn in de hele Gemeenschap op het gebied van energie-efficiëntie en van het ontwikkelen en ondersteunen van specifieke maatregelen en wetgeving, waar zulks dienstig is, alsook de behoefte aan permanente ontwikkeling van nieuwe en meer doeltreffende maatregelen en technologieën; BEVESTIGT in dit verband het belang van het SAVE II-programma, dat een integrerend deel zal uitmaken van het kaderprogramma inzake energie, en van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, onder meer in verband met het midden- en kleinbedrijf.
13. MEENT dat het hoogst wenselijk is om, waar passend, energie-efficiëntie een plaats te geven in het beleid van de Gemeenschap in andere sectoren met inachtneming van de fundamentele doelstellingen

van dat beleid; ERKENT dat het communautaire beleid in andere sectoren, met inbegrip van het regionaal beleid, onderzoek en technologie, vervoer, industrie, buitenlandse betrekkingen en overheidssteun, een aanzienlijke bijdrage kan leveren tot de bevordering van energie-efficiëntie.

14. NEEMT met aandacht NOTA VAN de lijst van mogelijke beleidsmaatregelen in het werkdocument van de Commissie⁽¹⁾, zoals toepasselijke energiebelastingmaatregelen, economische stimuleringsmaatregelen en andere soortgelijke economische maatregelen ter vermindering van de emissies; NEEMT ER NOTA VAN dat de discussie hierover op EU-niveau in de passende Raadsformatie wordt voortgezet.

⁽¹⁾ Energiebeleidsopties voor een reactie op het probleem van de klimaatverandering: Werken aan een definitie van een energiebeleidstrategie na Kyoto.

15. IS VAN MENING dat eventuele wijzigingen in verband met energie-efficiëntie bij de herziening van de richtsnoeren van de Gemeenschap voor overheidssteun geen verstoring van de mededinging tot gevolg mogen hebben.

16. VERZOEKT de Commissie om zo spoedig mogelijk met een voorstel te komen voor een van prioriteiten voorzien actieplan voor energie-efficiëntie, op grond van de bovengenoemde suggesties en met name die welke als voorbeelden zijn opgenomen in punt 11. In het actieplan moet tevens rekening worden gehouden met de bijdrage die vanuit andere communautaire beleidssectoren kan worden geleverd aan de bevordering van energie-efficiëntie. In het actieplan moeten de verantwoordelijkheden van de Gemeenschap en van de lidstaten worden aangegeven. Het dient met name aanwijzingen in verband met de financiering en tijdschema's te bevatten.

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

16 december 1998

(98/C 394/02)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,3804	Finse mark	5,95144
Deense kroon	7,44807	Zweedse kroon	9,46671
Duitse mark	1,95770	Pond sterling	0,700798
Griekse drachme	328,361	US-dollar	1,17650
Peseta	166,569	Canadese dollar	1,81146
Franse frank	6,56534	Yen	136,639
Iers pond	0,788275	Zwitserse frank	1,58180
Lire	1938,57	Noorse kroon	9,07199
Gulden	2,20641	IJslandse kroon	81,9432
Oostenrijkse schilling	13,7733	Australische dollar	1,89483
Escudo	200,746	Nieuw-Zeelandse dollar	2,25340
		Zuid-Afrikaanse rand	7,04759

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB L 379 van 30.12.1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB L 189 van 4.7.1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB L 349 van 23.12.1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB L 345 van 20.12.1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB L 311 van 30.10.1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra

(98/C 394/03)

(Vastgesteld op 15 december 1998 in toepassing van artikel 30, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 822/87)

Commercialisatiecentra	ECU per % vol/hl	% van OP ^o	Commercialisatiecentra	ECU per % vol/hl	% van OP ^o
<i>R I Oriënteringsprijs*</i>	3,828		<i>A I Oriënteringsprijs*</i>	3,828	
Heraklion	geen notering		Athene	geen notering	
Patras	geen notering		Heraklion	geen notering	
Requena	geen notering		Patras	geen notering	
Reus	geen notering		Alcázar de San Juan	2,702	71 %
Villafranca del Bierzo	geen notering ⁽¹⁾		Almendralejo	geen notering	
Bastia	3,635	95 %	Medina del Campo	geen notering ⁽¹⁾	
Béziers	4,469	117 %	Ribadavia	geen notering	
Montpellier	4,486	117 %	Vilafranca del Penedés	geen notering	
Narbonne	geen notering		Villar del Arzobispo	geen notering ⁽¹⁾	
Nîmes	4,561	119 %	Villarrobledo	2,686	70 %
Perpignan	3,681	96 %	Bordeaux	geen notering	
Asti	geen notering		Nantes	geen notering	
Firenze	geen notering		Bari	2,381	62 %
Lecce	geen notering		Cagliari	geen notering ⁽¹⁾	
Pescara	3,901	102 %	Chieti	geen notering	
Reggio Emilia	geen notering		Ravenna (Lugo, Faenza)	2,736	71 %
Treviso	geen notering		Trapani (Alcamo)	2,254	59 %
Verona (voor de lokale wijnen)	4,433	116 %	Treviso	geen notering	
Representatieve prijs	4,424	116 %	Representatieve prijs	2,724	71 %
<i>R II Oriënteringsprijs*</i>	3,828			ECU/hl	
Heraklion	geen notering		<i>A II Oriënteringsprijs*</i>	82,810	
Patras	geen notering		Rheinfalz (Oberhaardt)	44,059	53 %
Calatayud	geen notering		Rheinhessen (Hügelland)	50,405	61 %
Falset	geen notering ⁽¹⁾		De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering	
Jumilla	geen notering		Representatieve prijs	45,366	55 %
Navalcarnero	geen notering ⁽¹⁾				
Requena	geen notering		<i>A III Oriënteringsprijs*</i>	94,570	
Toro	geen notering		Mosel-Rheingau	geen notering	
Villena	geen notering ⁽¹⁾		De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering	
Bastia	geen notering		Representatieve prijs	geen notering	
Brignoles	geen notering				
Bari	3,546	93 %			
Barletta	3,293	86 %			
Cagliari	geen notering				
Lecce	geen notering				
Taranto	geen notering				
Representatieve prijs	3,399	89 %			
	ECU/hl				
<i>R III Oriënteringsprijs*</i>	62,150				
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	geen notering				

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

* Van toepassing vanaf 1 februari 1995.

^o OP = Oriënteringsprijs.

BEREKENING VAN DE OMVANG VAN DE SUBSIDIE BIJ ANTISUBSIDIEONDERZOEKEN

(98/C 394/04)

A. INLEIDING

In de artikelen 5, 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997⁽¹⁾ (Verordening 2026/97) betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap is bepaald op welke wijze de omvang van de subsidie wordt berekend. In deze mededeling wordt de toepassing van de betrokken bepalingen in bijzonderheden uiteengezet, waar nodig met voorbeelden, ter verduidelijking van de methode die de Commissie normaliter gebruikt om het bedrag van de subsidie in antisubsidiezaken te berekenen, behalve wanneer in bijzondere omstandigheden van deze methode moet worden afgeweken. De bedoeling is deze berekeningswijze transparanter te maken ten einde zowel de betrokken handelaren als de autoriteiten van derde landen meer rechtszekerheid te verschaffen.

Deze mededeling is op een enkele wijze bindend voor de Commissie. Zij bevat slechts een aantal richtsnoeren voor antisubsidieonderzoeken overeenkomstig Verordening 2026/97.

De Commissie is voornemens deze mededeling voor zover nodig bij te werken, rekening houdend met de bij de toepassing van de verordening opgedane ervaring en met de praktijken van onze belangrijkste handelspartners op dit gebied.

B. BASISVOORSCHRIFTEN VOOR DE BEREKENING

- a) De Gemeenschap en haar lidstaten zijn partij bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en zijn als zodanig gebonden door de bepalingen van de WTO-Overeenkomst inzake subsidies en compenserende rechten („de Subsidieovereenkomst”). Verordening 2026/97 bevat bepalingen ter uitvoering van de desbetreffende voorschriften van deze overeenkomst evenals regels voor het instellen van compenserende rechten op schadeveroorzakende invoer met subsidiëring⁽²⁾.
- b) Krachtens deze verordening kunnen tegen dergelijke invoer maatregelen worden genomen indien na onderzoek wordt vastgesteld dat:

- i) de betrokken invoer het voorwerp vormt van een subsidie die aanleiding kan geven tot een compenserend recht,
 - ii) deze invoer aanmerkelijke schade toebrengt of dreigt toe te brengen aan de bedrijfstak van de Gemeenschap die soortgelijke producten vervaardigt,
 - iii) compenserende maatregelen in het belang zijn van de Gemeenschap.
- c) De eventueel noodzakelijk geachte maatregelen hebben normaliter de vorm van een compenserend recht of een verbintenis van een exporteur of van de overheid van het land dat de subsidie toekent. Beide maatregelen hebben ten doel de gevolgen van de schadeveroorzakende subsidiëring weg te nemen. Dit betekent dat, zoals is bepaald in artikel 15, lid 1, van Verordening 2026/97:
- i) het bedrag van het compenserende recht de subsidie waartegen maatregelen kunnen worden ingesteld niet mag overschrijden;
 - ii) het bedrag van het compenserende recht lager moet zijn dan het bedrag van de subsidie, indien dit lagere recht toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap weg te nemen.

Het is duidelijk dat in beide gevallen het juiste bedrag van de subsidie bekend moet zijn. Dit vereist een bepaalde methode voor het berekenen van de subsidie.

Deze mededeling bevat een werkbare berekeningsmethode. Opgemerkt zij dat deze aanbevelingen enkel betrekking hebben op subsidies die aanleiding geven tot compenserende maatregelen.

C. VOORDEEL VOOR DE ONTVANGER VAN DE SUBSIDIE

Subsidies kunnen talrijke vormen aannemen. In artikel 2 van Verordening 2026/97 is een subsidie omschreven als:

- een financiële bijdrage van de overheid van een land, of
- enige vorm van inkomens- of prijzensteun in de zin van artikel XVI van GATT 1994,

waarbij een voordeel wordt toegekend.

⁽¹⁾ PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1.

⁽²⁾ Deze richtsnoeren gelden eveneens voor onderzoeken met betrekking tot EGKS-producten overeenkomstig de Beschikking van de Commissie van 3 september 1998 (PB L 245 van 4.9.1998, blz. 3).

Volgens artikel 5 van Verordening 2026/97 dient bij de berekening van de omvang van de subsidie derhalve rekening te worden gehouden met het voordeel daarvan voor de ontvangende onderneming en niet enkel met het nominale geldbedrag dat door de overheid wordt overgemaakt of kwijtgelaten.

De nominale waarde van het belang van de subsidie met derhalve door toepassing van de normale commerciële rentevoet naar de waarde van deze subsidie in het onderzoekstijdvak worden omgerekend.

D. BEREKENING VAN DE SUBSIDIE PER EENHEID/AD VALOREM

Verordening 2026/97, die op de subsidieovereenkomsten van de WTO gebaseerd is, gaat ervan uit dat een belangrijk effect van een subsidie is dat zij voor de betrokken onderneming steeds kostenverlagend werkt. De methode voor de berekening van het compenserende recht is erop gericht dit effect tot uitdrukking te brengen. De berekening heeft ten doel het bedrag van de subsidie per eenheid van het product (artikel 7, lid 1, van Verordening 2026/97) tijdens het onderzoekstijdvak vast te stellen (zie afdeling F). Gaat het om consumptiegoederen, zoals televisietoestellen, dan vertegenwoordigt elk apparaat een dergelijke eenheid. Wanneer het los gestorte producten als meststoffen of chemicaliën betreft, dan kan de subsidie bijvoorbeeld per ton of volgens een andere passende maateenheid worden berekend. De eenvoudigste berekening is derhalve die per eenheid van het product (voorbeeld 1).

De subsidie per eenheid kan aan de grens van de Gemeenschap op ad valorem-grondslag worden vastgesteld door deze als een percentage van de gemiddelde cif (voor inkleding) invoerprijs per eenheid uit te drukken.

Zodoende kan worden vastgesteld of het om een minimale subsidie gaat, aangezien deze overeenkomstig artikel 14, lid 5, van Verordening 2026/97 op ad valorem-grondslag is uitgedrukt (1 % voor invoer uit ontwikkelingslanden, 2-3 % voor invoer uit geïndustrialiseerde landen). In bepaalde omstandigheden kan het dienstig zijn het compenserende recht op ad valorem-grondslag te berekenen.

E. BEREKENING VAN BEPAALDE SOORTEN SUBSIDIES

a) Schenking

Inleiding

Wanneer de subsidie de vorm heeft van een schenking (of gelijkwaardig), waarbij geen enkele terugbetaling

plaatsvindt, is de waarde van de subsidie gelijk aan het bedrag van de schenking gecorrigeerd voor alle verschillen die zijn ontstaan tussen het tijdstip waarop zij werd ontvangen en het onderzoekstijdvak, met andere woorden de periode waaraan de productie of de verkoop worden toegerekend.

Indien het geschonken bedrag in de onderzoeksperiode wordt uitgegeven (met andere woorden wanneer dit bedrag tijdens deze periode volledig aan de productie of de verkoop wordt toegerekend), dan wordt normaliter het bedrag toegevoegd van de interest die zou worden betaald indien het bedrag van de schenking in die periode zou worden geleend.

Wordt de schenking over een langere periode dan het onderzoekstijdvak gespreid, dan wordt het toe te voegen bedrag van de interesten berekend overeenkomstig het bepaalde in afdeling F, a), ii).

Elk forfaitair bedrag dat wordt overgemaakt of kwijtgelaten (bijvoorbeeld vrijstelling van inkomstenbelasting of van rechten, kortingen, besparingen als gevolg van de preferentiële levering van goederen en diensten of winst die wordt gerealiseerd dank zij buitensporige aankooprijzen) wordt gelijkgesteld met een schenking (zie voorbeelden I, 1, i), 3, 4, 5).

Specifieke voorbeelden van schenkingen of daarmee gelijkgestelde subsidies

Voor de berekening van de volledige subsidie dienen alle bedragen in de hierna volgende specifieke voorbeelden te worden verhoogd met interesten, zoals in de inleiding is beschreven. Het totale subsidiebedrag varieert bovendien, al naar gelang de subsidie gespreid over een langere periode dan wel in haar geheel tijdens het onderzoekstijdvak wordt toegekend.

i) *Rechtstreekse overmaking van geldbedragen*

Dit is het eenvoudigste geval. Het bedrag van de subsidie is het bedrag dat de betrokken onderneming ontvangt (een subsidie ter dekking van exploitatieverliezen valt onder deze categorie).

ii) *Belastingvrijstelling*

Het bedrag van de subsidie is het bedrag dat de begunstigde onderneming tijdens het onderzoekstijdvak volgens het normale belastingtarief had moeten betalen.

iii) *Belastingvermindering*

Het bedrag van de subsidie is het verschil tussen het bedrag aan belastingen dat de begunstigde on-

derneming tijdens het onderzoektijdvak daadwerkelijk heeft voldaan en het volgens het normale belastingtarief verschuldigde bedrag.

(Deze methode dient ook te worden toegepast ten aanzien van alle vrijstellingen en gehele of gedeeltelijke ontheffingen van verplichtingen, bijvoorbeeld invoerrechten, bijdragen sociale zekerheid, afvloeiingspremies).

iv) *Versnelde afschrijving*

De versnelde afschrijving van activa in het kader van een door de overheid goedgekeurd programma dient als een belastingvermindering te worden beschouwd. Het bedrag van de subsidie is het verschil tussen het bedrag van de belastingen dat volgens de normale afschrijvingsregeling voor de betrokken activa tijdens het onderzoektijdvak betaald had moeten worden en het bedrag dat in het kader van de versnelde afschrijvingsregeling daadwerkelijk werd betaald. Wanneer de versnelde afschrijving tijdens het onderzoektijdvak een belastingbesparing oplevert, wordt dit als een voordeel voor de betrokken onderneming beschouwd.

v) *Rentesubsidies*

Het bedrag van de subsidie is in dit geval het bedrag aan interesten dat de ontvangende onderneming tijdens het onderzoektijdvak bespaart.

b) **Leningen**

Basismethode

- i) Wanneer het een overheidslening betreft (waarbij het geleende bedrag wordt terugbetaald), is de subsidie het verschil tussen het bedrag van de voor de overheidslening betaalde interest en de interest die tijdens het onderzoektijdvak normaliter voor een vergelijkbare commerciële lening betaald had moeten worden (zie voorbeeld 2, i)).
- ii) Onder een vergelijkbare commerciële lening wordt normaliter verstaan een lening van dezelfde omvang en met dezelfde terugbetalingstermijn die de ontvanger verkrijgt van een representatieve particuliere bank op de binnenlandse markt.
- iii) De commerciële rentevoet dient in dit geval bij voorkeur te worden vastgesteld op basis van de interest die de betrokken onderneming daadwerkelijk betaalt voor vergelijkbare leningen van particuliere banken. Indien dit niet mogelijk is, dient de interest die wordt betaald voor vergelijkbare

particuliere leningen aan ondernemingen in een vergelijkbare financiële situatie in dezelfde sector van de economie tot grondslag te worden genomen of, indien informatie betreffende dergelijke leningen niet beschikbaar is, de interest die wordt betaald voor elke vergelijkbare particuliere lening aan ondernemingen in een vergelijkbare financiële situatie in enige sector van de economie.

- iv) Indien op de binnenlandse markt van het exporterende land geen vergelijkbare leningen worden verstrekt, kan de interest voor een commerciële lening worden geraamd aan de hand van de economische indicatoren (met name het inflatiepercentage) op dat tijdstip en met inachtneming van de situatie van de betrokken onderneming.
- v) Wanneer een lening geheel of ten dele wordt kwijtgescholden of niet terugbetaald, wordt het niet terugbetaalde bedrag als een schenking beschouwd, rekening houdend met het feit of er al dan niet een waarborg was.

Bijzondere gevallen

- vi) Opgemerkt zij dat uitstel van belastingbetaling of van enige andere financiële verplichting als een rentevrije lening wordt beschouwd en dat het bedrag van de subsidie op de bovenomschreven wijze dient te worden berekend.
- vii) Terug te betalen schenkingen dienen tot het tijdstip van terugbetaling eveneens als rentevrije leningen te worden beschouwd. Indien een dergelijke schenking geheel of ten dele niet wordt terugbetaald, wordt deze vanaf de datum waarop de niet-terugbetaling wordt vastgesteld als een schenking en niet als een rentevrije lening beschouwd. Vanaf dit tijdstip is de normale methode voor het berekenen van subsidies in de vorm van schenkingen van toepassing. In het bijzonder zij opgemerkt dat, indien de schenking in de tijd gespreid is, ervan uitgegaan wordt dat het uitkeren van de betrokken bedragen een aanvang neemt op de vastgestelde datum van niet-terugbetaling. De omvang van de subsidie is dan het bedrag van de lening verminderd met alle terugbetaalde bedragen.
- viii) Het bovenstaande geldt ook voor leningen die een onderneming ontvangt om aan voorwaardelijke verplichtingen te voldoen (contingent-liability loans). Indien voor dergelijke leningen een preferentieel rentetarief geldt, wordt de subsidie berekend overeenkomstig het bepaalde in paragraaf i). Wordt echter vastgesteld dat de lening niet zal worden terugbetaald, dan wordt deze vanaf de datum waarop de niet-terugbetaling wordt vastgesteld als een schenking beschouwd.

De omvang van de subsidie is dan het bedrag van de lening verminderd met alle terugbetaalde bedragen.

c) Kredietgaranties

i) In het algemeen stelt een kredietgarantie, die het gevaar van wanbetaling door de leningnemer aan de leninggever enigszins beperkt, een onderneming in staat goedkoper te lenen dan anders het geval zou zijn. Indien de overheid de garantie verstrekt, betekent het feit dat de lening tegen een lagere interest wordt verkregen dan anders het geval zou zijn geweest, niet dat er sprake is van een subsidie, mits de garantie op commerciële grondslag wordt gefinancierd. Er wordt namelijk van uitgegaan dat de financiering van een dergelijke commercieel verantwoorde garantie door de onderneming de voordelen van en preferentieel rentetarief teniet doet.

ii) In dit geval wordt aangenomen dat er geen voordeel is voor de ontvanger waanneer zijn bijdrage aan het garantieprogramma voldoende hoog is om dit programma commercieel rendabel te maken, d.w.z. kostendekkend en met een redelijke winstmarge. Er wordt van uitgegaan dat de door de ontvanger betaalde bijdrage voldoende hoog is om het aan het verkrijgen van een lagere rentevoet verbonden risico te dekken. Indien het garantieprogramma tijdens het gehele onderzoekstijdvak kostendekkend is en de ontvanger een passende vergoeding heeft betaald, is er geen financiële bijdrage van de overheid en is er derhalve geen sprake van subsidie, zelfs indien de ontvanger zijn leningen tijdens deze periode niet kan terugbetalen.

Is het programma niet kostendekkend, dan is het voordeel voor de ontvanger, hetzij het verschil tussen de werkelijk betaalde vergoedingen en de vergoedingen die betaald hadden moeten worden om het programma kostendekkend te maken, hetzij het verschil tussen het bedrag dat de onderneming betaald voor de gegarandeerde lening en het bedrag dat zij zonder overheidsgarantie voor een vergelijkbare commerciële lening zou betalen.

iii) Wanneer ad hoc-garanties worden verstrekt (m.a.w. garanties waarin het programma niet voorziet) dient eerst te worden nagegaan of de betaalde vergoedingen in overeenstemming zijn met die welke worden gevraagd van andere ondernemingen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden en die voor kostendekkende garantieprogramma's in aanmerking komen. Zo ja dan is er normaliter geen sprake van een subsidie, zo nee dan is de onder ii) uiteengezette methode van toepassing.

iv) Wanneer de ontvanger geen vergoeding betaalt, is het bedrag van de subsidie gelijk aan het verschil tussen het bedrag dat de onderneming betaalt voor de gewaarborgde lening en het bedrag dat zij onder overheidsgarantie voor een vergelijkbare commerciële lening zou betalen.

v) Deze berekeningsmethode wordt ook toegepast voor kredietgaranties, waarbij de ontvanger beschermd wordt tegen de eventuele insolventie van zijn afnemers.

vi) Op het gebied van de exportkredieten en de garanties nemen wij uiteraard de desbetreffende OESO-regeling tot leidraad.

d) Levering van goederen en diensten door de overheid

Beginsel

i) Wanneer het gaat om de levering van goederen of diensten door de overheid dan is de omvang van de subsidie gelijk aan het verschil tussen, enerzijds, de prijs die ondernemingen betalen voor de betrokken goederen of diensten en, anderzijds een passende vergoeding, afhankelijk van de marktomstandigheden, voor de betrokken producten of diensten, indien de aan de overheid betaalde prijs lager is dan dit bedrag.

Deze passende vergoeding dient normaliter te worden vastgesteld met inachtneming van de omstandigheden op de binnenlandse markt van het exporterende land, met dien verstande dat bij de berekening van het bedrag van de subsidie enkel rekening mag worden gehouden met het gedeelte van de aangekochte goederen of diensten dat gedurende het onderzoekstijdvak rechtstreeks voor de vervaardiging of de verkoop van het soortgelijke product wordt gebruikt.

Vergelijking met particuliere leveranciers

ii) In eerste instantie moet worden vastgesteld of de overheid en de particuliere leveranciers wel degelijk dezelfde goederen of diensten leveren. Indien dit het geval is, wordt de door het overheidsorgaan aangerekende prijs normaliter als een voordeel aangemerkt indien deze lager is dan de laagste prijs die één van de particuliere leveranciers de betrokken onderneming aanrekent voor vergelijkbare goederen of diensten. Het bedrag van de subsidie is dan het verschil tussen deze twee prijzen.

Indien de betrokken onderneming geen vergelijkbare goederen of diensten heeft aangekocht bij

particuliere leveranciers, moet worden nagegaan welke prijs vergelijkbare ondernemingen voor dergelijke goederen of diensten betalen, hetzij in dezelfde sector, hetzij, indien dergelijke gegevens niet beschikbaar zijn, op de markt in het algemeen. Het bedrag van de subsidie wordt, dan op de bovenomschreven wijze berekend.

Overheidsmonopolie

- iii) Is de overheid evenwel de enige leverancier van de betrokken goederen of diensten dan worden deze geacht tegen een minder dan passende vergoeding te worden geleverd indien voor bepaalde ondernemingen of sectoren preferentiële prijzen gelden. Het bedrag van de subsidie is dan het verschil tussen de preferentiële prijs en de normale prijs.

Indien het zeer courante goederen of diensten betreft, wordt een subsidie enkel als specifiek beschouwd indien er bewijs is dat aan een bepaalde onderneming of sector preferentiële prijzen worden aangerekend.

In bepaalde gevallen variëren eenheidsprijzen volgens neutrale en objectieve criteria, bijvoorbeeld wanneer grote verbruikers een lagere prijs per eenheid betalen dan kleine, zoals soms het geval is voor gas en elektriciteit. In dergelijke omstandigheden betekent het feit dat bepaalde ondernemingen lagere prijzen betalen dan andere niet noodzakelijk dat de goederen voor een minder dan passende vergoeding werden geleverd, op voorwaarde dat de betrokken prijsregeling algemeen toepassing vindt in alle sectoren van de economie en specifieke sectoren of ondernemingen geen preferentiële prijzen genieten. Het bedrag van de subsidie is dan in beginsel het verschil tussen de preferentiële prijs en de normale prijs de overeenkomstig de normale structuur aan vergelijkbare ondernemingen wordt aangerekend.

- iv) Is de normale prijs echter lager dan de prijs die de gemiddelde totale kosten van de leverancier dekt, vermeerderd met een redelijke winstmarge, dan is het bedrag van de subsidie het verschil tussen de preferentiële prijs en de kostendeckende prijs plus winst.
- v) Indien de overheid monopolieleverancier is van goederen of diensten met een specifiek gebruiksdoeleinde, bijvoorbeeld beeldbuizen voor televisieontvangers, dan doet het probleem van de preferentiële prijs zich niet voor en is het bedrag van de subsidie gelijk aan het verschil tussen de door de betrokken onderneming betaalde prijs en de kostendeckende prijs van de leverancier, vermeerderd met een redelijke winstmarge.

e) Aankoop van goederen door de overheid

- i) Wanneer de betrokken goederen zowel door particuliere ondernemingen als overheidsinstanties worden aangekocht, is het bedrag van de subsidie gelijk aan het verschil tussen de prijs die de overheidsinstantie betaalt voor het soortgelijke product en de hoogste prijs bij een vergelijkbare aankoop van dezelfde goederen door de particuliere sector, indien deze laatste prijs lager is.
- ii) Indien de betrokken onderneming geen vergelijkbare goederen of diensten aan particulieren heeft verkocht, dient informatie te worden verzameld over de prijzen die door particulieren aan vergelijkbare ondernemingen werden betaald, hetzij in dezelfde sector, hetzij, indien dergelijke gegevens niet beschikbaar zijn, op de markt in het algemeen. In dergelijk geval wordt de omvang van de subsidie op de bovenomschreven wijze berekend.
- iii) Indien de overheid een monopolie heeft voor de aankoop van de betrokken goederen, is de omvang van de subsidie, wat de aankoop van goederen door de overheid betreft, gelijk aan het bedrag waarmee de voor de goederen betaalde prijs een passend geachte vergoeding overschrijdt. Deze passende vergoeding komt in dit geval overeen met de gemiddelde kosten die worden gemaakt door de onderneming die het product tijdens het onderzoekstijdvak verkoopt, vermeerderd met een redelijk bedrag voor winst. Deze berekening dient per geval te worden uitgevoerd.

De omvang van de subsidie is het verschil tussen de door de overheid betaalde prijs en de op de bovenomschreven wijze vastgestelde passende vergoeding.

f) Door de overheid verstrekt aandelenkapitaal

- i) Het verstrekken van aandelenkapitaal door de overheid wordt niet als het toekennen van een voordeel beschouwd, tenzij het investeringsbesluit onverenigbaar is met de gebruikelijke investeringspraktijk (met inbegrip van het verstrekken van risicodragend kapitaal) van particuliere investeerders in het betrokken exportland.
- ii) Het verstrekken van aandelenkapitaal komt als zodanig derhalve niet neer op het toekennen van een voordeel. De vraag is of een particuliere investeerder onder dezelfde omstandigheden in de onderneming zou hebben geïnvesteerd als de overheidsinstantie die aandelenkapitaal verschaft. Op basis van dit beginsel dient elk geval afzonderlijk te worden beoordeeld, rekening houdend

met de gebruikelijke handelwijze van zowel de Commissie als de belangrijkste handelspartners van de Gemeenschap ten aanzien van overheidssteun, op dit gebied.

- iii) Het is duidelijk dat wanneer de overheid aandelen koopt van een onderneming tegen een prijs die hoger is dan de normale marktprijs van deze aandelen (rekening houdend met andere elementen die de investeringsbeslissing van een particuliere investeerder kunnen hebben beïnvloed), het bedrag van de subsidie het verschil is tussen de twee prijzen.
- vi) De algemene regel is dat, wanneer er geen markt is voor vrij verhandelbare aandelen, wordt nagegaan of de overheidsinstantie die de aandelen heeft gekocht realistische opbrengstverwachtingen had. Bewijsmateriaal hieromtrent kan het best worden verzameld door middel van een onafhankelijk onderzoek waarbij wordt nagegaan of de aandelen van de betrokken onderneming een redelijke investering zijn. Wordt een dergelijk onderzoek niet uitgevoerd dan dient de betrokken overheidsinstantie zelf aan te tonen dat haar opbrengstverwachtingen gerechtvaardigd zijn.
- v) Indien er geen marktprijs is en de kapitaalinjectie plaatsvindt in het kader van een lopend investeringsprogramma van de overheid, dan dient de betrokken onderneming, zorgvuldig te worden geanalyseerd en moet ook rekening worden gehouden met de algemene resultaten die de voorbije jaren met het programma werden bereikt. Indien uit de administratie blijkt dat het programma de overheid een redelijke opbrengst heeft opgeleverd, dan is er een vermoeden dat de overheid in het betrokken geval als een zorgvuldige particuliere investeerder heeft gehandeld. Geeft het programma geen redelijke opbrengst te zien, dan dient de betrokken overheidsdienst zelf aan te tonen dat haar winstverwachtingen gerechtvaardigd waren.
- vi) Het bestaan van een subsidie wordt vastgesteld op basis van de informatie waarover de partijen beschikken op het tijdstip waarop de kapitaalinjectie plaatsvindt. Dit betekent dat wanneer een onderzoek wordt ingesteld naar een kapitaalinjectie die een aantal jaren geleden heeft plaatsgevonden en de betrokken onderneming minder goed heeft gespresteerd dan werd verwacht, er geen sprake is van subsidiëring indien de verwachting van een redelijke opbrengst gerechtvaardigd was in het licht van de gegevens waarover men beschikte op het tijdstip waarop het aandelenkapitaal ter beschikking werd gesteld.

Niettemin kan er ook sprake zijn van subsidiëring in gevallen waarin een redelijke opbrengst werd gerealiseerd. Namelijk wanneer ten tijde van de kapitaalinjectie de opbrengstvooruitzichten zo onzeker waren dat geen enkele particuliere investeerder een dergelijke investeringsbeslissing zou hebben genomen.

- vii) In gevallen waarin er geen marktprijs is voor de betrokken aandelen en er sprake is van een subsidie en een voordeel, m.a.w. wanneer de overheid niet als een zorgvuldige particuliere investeerder heeft gehandeld, dient al het aandelenkapitaal of een gedeelte daarvan als een schenking te worden beschouwd.

Een besluit om al het aandelenkapitaal als een schenking te beschouwen, wordt slechts in uitzonderlijke omstandigheden genomen, namelijk wanneer wordt vastgesteld dat de overheid geen enkele opbrengst verwachtte van haar investering en de kapitaalinjectie in werkelijkheid een verholven schenking was aan de betrokken onderneming.

Om te bepalen welk gedeelte van het kapitaal als een schenking moet worden beschouwd, dient te worden nagegaan in welke mate de overheid van de normen van de particuliere sector is afgeweken. Dit onderzoek dient voor elk geval afzonderlijk te worden uitgevoerd.

g) Kwijtschelding van schulden door de overheid

De kwijtschelding van aan de overheid of aan overheidsbanken verschuldigde bedragen ontheft een onderneming van haar terugbetalingsverplichtingen en dient derhalve als een schenking te worden aangemerkt. Indien het de bedoeling is dat de subsidie in de tijd wordt gespreid, begint de betrokken periode op het tijdstip waarop de schuld wordt kwijtgescholden. De omvang van de subsidie is dan gelijk aan het bedrag dat nog niet was terugbetaald op het tijdstip waarop de schuld werd kwijtgescholden (met inbegrip van eventuele interesten).

F. ONDERZOEKTIDVAK VOOR DE BEREKENING VAN DE SUBSIDIE — EENMALIG OF GESRPEID IN DE TIJD

De omvang van de subsidie wordt vastgesteld tijdens een onderzoeksperiode, die normaliter het meest recente boekjaar van de begunstigde onderneming bestrijkt (artikel 4, lid 1, van Verordening 2026/97). Hoewel elke andere periode van zes maanden kan worden gebruikt die voorafgaat aan de datum waarop de subsidie werd toegekend, verdient het aanbeveling het meest recente boek-

jaar te nemen omdat dit het mogelijk maakt alle relevante gegevens op basis van gecontroleerde rekeningen te verifiëren.

Aangezien talrijke subsidies gedurende een aantal jaren effect sorteren, dienen vóór het onderzoektijdvak toegekende subsidies eveneens te worden onderzocht om te bepalen welk gedeelte van deze subsidies aan het onderzoektijdvak moet worden toegerekend (zie hierna).

- i) Wanneer de subsidie per eenheid werd toegekend, bijvoorbeeld een exportrestitutie per eenheid uitgevoerd product, dan is deze subsidie normaliter de gewogen gemiddelde waarde van de restitutie gedurende het onderzoektijdvak (voorbeeld 1).
- ii) Sommige andere soorten subsidies worden niet direct per eenheid uitgedrukt maar bestaan in een globaal geldbedrag dat aan elke eenheid product moet worden toegerekend.

In dit geval dienen twee berekeningen te worden uitgevoerd, te weten:

- Toerekening aan de onderzoekperiode van een gedeelte van de subsidies die vóór de onderzoekperiode werden toegekend maar nog een aantal jaren daarna effect sorteren (artikel 7, lid 3, van Verordening 2026/97).
- Allocatie van de aan de onderzoekperiode toegekende subsidie per eenheid van het soortgelijke product. In dergelijk geval dient een passende grondslag voor deze toerekening te worden vastgesteld (artikel 7, leden 1 en 2).

a) Toerekening van een subsidie aan de onderzoekperiode

- i) Talrijke soorten subsidies, bijvoorbeeld belastingvoordelen en preferentiële leningen, worden op periodieke grondslag verleend en het effect van dergelijke subsidies is onmiddellijk na de toekenning merkbaar. Het aan de begunstigde toegekende bedrag kan derhalve aan de onderzoekperiode worden toegerekend. Het toegerekende bedrag wordt normaliter verhoogd met de jaarlijkse commerciële rente, teneinde het totale voordeel de ontvanger weer te geven, in de veronderstelling dat de begunstigde het bedrag aan het begin van de periode had moeten lenen en dit aan het einde daarvan had moeten terugbetalen.
- ii) Bij eenmalige subsidies voor de aankoop van vaste activa wordt de totale waarde van de subsi-

die over de normale levensduur van deze activa gespreid (zie artikel 7, lid 3, van Verordening 2026/97). Zodoende kan het bedrag van de subsidie in de vorm van, bijvoorbeeld, een lening (waarvan wordt aangenomen dat zij door de begunstigde wordt gebruikt om zijn concurrentiepositie op lange termijn te verbeteren door de aankoop van bepaalde productiemiddelen) over de normale afschrijvingsperiode van dergelijke activa in de betrokken tak van industrie worden gespreid. Deze spreiding is normaliter lineair. Wanneer bijvoorbeeld de normale afschrijvingstermijn vijf jaar bedroeg, dan wordt 20 % van de waarde van de schenking aan het onderzoektijdvak toegerekend (zie voorbeeld 6).

De spreiding in de tijd betekent dat ten aanzien van eenmalige subsidies die meerdere jaren voor het onderzoektijdvak werden toegekend nog compenserende maatregelen kunnen worden genomen indien deze subsidies tijdens het onderzoektijdvak nog steeds effect sorteren.

In beginsel komt dit overeen met een reeks van identieke jaarlijkse schenkingen. Om het voordeel voor de ontvanger te bepalen wordt elke schenking vermeerderd met een passende jaarlijkse commerciële rente. De begunstigde heeft immers geen geld te lenen op de commerciële kapitaalmarkt. Het volledige voordeel dat de ontvanger geniet dank zij het bedrag waarover hij vanaf het begin van de toerekeningsperiode beschikt, wordt berekend door het bedrag van de subsidie te verhogen met het gemiddelde bedrag van de rente die de begunstigde normalerwijze zou ontvangen over het niet afgeschreven bedrag van de totale schenking tijdens de volledige toerekeningsperiode.

- iii) In afwijking van het bepaalde onder ii) worden eenmalige subsidies van minder dan 1 % ad valorem normaliter in hun geheel aan het onderzoektijdvak toegerekend, zelfs indien zij bestemd waren voor de aankoop van vaste activa.
- iv) Wanneer het gaat om periodieke subsidies voor de aankoop van vaste activa, bijvoorbeeld vrijstellingen van invoerrechten op machines, die vóór het onderzoektijdvak werden toegekend, wordt rekening gehouden met de waarde van de uit voorafgaande jaren in de afschrijvingsperiode voortvloeiende voordelen en wordt het passende bedrag aan het onderzoektijdvak toegerekend (zie voorbeeld 7).
- v) Bovendien kunnen, onder bepaalde omstandigheden, periodieke subsidies die vóór het onderzoektijdvak in grote forfaitaire bedragen werden toegekend, in de tijd worden gespreid indien wordt vastgesteld dat zij vermoedelijk voor de aankoop

van vaste activa bestemd zijn en tijdens het onderzoekstijdvak nog voordeel brengen aan de begunstigde.

- vi) Dit betekent dat waanneer het gaat om subsidies die aan het onderzoekstijdvak worden toegerekend, zoals in de punten i) en iii) het geval is, geen rekening wordt gehouden met subsidies die vóór het onderzoekstijdvak werden toegekend. Wanneer het in de tijd gespreide subsidies betreft, zoals het geval is onder ii), iv) en v), dient wel rekening te worden gehouden met subsidies die vóór het onderzoekstijdvak werden toegekend.
- vii) De bijlage bevat een meer gedetailleerd niet-limitatief overzicht van de in de tijd gespreide of geheel aan de onderzoeksperiode toe te rekenen subsidies. Deze tekst dient uitsluitend ter illustratie. Bepaalde soorten subsidies zullen wellicht aan een individueel onderzoek onderworpen moeten worden om te bepalen of zij al dan niet aan de onderzoeksperiode dienen te worden toegerekend.

b) **Passende grondslag voor de toerekening van de subsidie**

Wanneer de aan het onderzoekstijdvak toe te rekenen subsidie is vastgesteld, wordt het bedrag per eenheid berekend door dit aan de passende grondslag, te weten de verkochte of uitgevoerde hoeveelheid van het betrokken product, te relateren.

- i) Voor **uitvoersubsidies** (artikel 3, lid 4, onder a) van Verordening 2026/97) is de passende allocatiegrondslag de tijdens het onderzoekstijdvak uitgevoerde hoeveelheid, aangezien dergelijke subsidies de uitvoer ten goede komen (zie voorbeelden 2 en 3).
- ii) Voor **andere dan uitvoersubsidies** wordt normaliter de totale verkoop (binnenland plus uitvoer) tot grondslag genomen, aangezien dergelijke subsidies zowel de verkoop op de binnenlandse markt als de uitvoer ten goede komen (zie voorbeeld 4).
- iii) Wanneer een subsidie uitsluitend een bepaald product ten goede komt, mag de allocatiegrondslag uitsluitend de verkoop van dat product weergeven. Indien dit niet het geval is, dient deze grond-

slag met de totale verkoop van de ontvanger overeen te komen.

G. **OP DE SUBSIDIE IN MINDERING TE BRENGEN BEDRAGEN**

1. In artikel 7, lid 1, is bepaald dat de volgende elementen in mindering mogen worden gebracht op de subsidie:

- i) *Kosten van de aanvraag of andere kosten die noodzakelijk waren om voor de subsidie in aanmerking te komen of deze te verkrijgen*

Opgemerkt zij dat de exporteur in het betrokken land zelf om deze aftrek dient te verzoeken. Bij gebreke van een dergelijk met controleerbaar bewijsmateriaal gestaafd verzoek wordt geen aftrek toegestaan. De enige vergoedingen of kosten die normaliter mogen worden afgetrokken, zijn die welke in het onderzoekstijdvak rechtstreeks aan de overheid werden betaald. Bovendien moet worden aangetoond dat de betaling van dit bedrag een absolute voorwaarde is voor het verkrijgen van de subsidie. Betalingen aan particuliere partijen, bijvoorbeeld advocaten of accountants, in het kader van de aanvraagprocedure zijn derhalve niet aftrekbaar. Dit geldt ook voor vrijwillige betalingen aan overheidsinstanties, bijvoorbeeld in de vorm van schenkingen.

- ii) *Uitvoerheffingen, rechten of andere heffingen bij uitvoer van het product naar de Gemeenschap die specifiek ten doel hebben de subsidie te compenseren*

Dergelijke verzoeken om aftrek mogen enkel worden aanvaard indien de rechten en heffingen tijdens het onderzoekstijdvak werden geïnd en wordt vastgesteld dat dit nog steeds het geval is op het tijdstip waarop de definitieve maatregelen worden aanbevolen.

2. Dit zijn normaliter de enige bedragen die op de subsidie in mindering kunnen worden gebracht. Er wordt geen aftrek toegestaan voor eventuele fiscale effecten van subsidies of voor andere economische of tijdgebonden gevolgen die niet uitdrukkelijk in deze mededeling zijn genoemd.

VOORBEELDEN VAN BEREKENINGEN

In deze voorbeelden wordt uitgegaan van de volgende veronderstellingen:

1. Het onderzoekstijdvak is 1996
2. De rentevoet, met een terugbetalingstermijn van een jaar, bedraagt 25 %
3. De afschrijvingstermijn voor machines is 5 jaar
4. Het invoerrecht op machines bedraagt 50 %
5. Het soortgelijke product, product X genoemd, wordt gemeten in tonnen
6. Het land van uitvoer telt drie producenten, A, B en C, die elk 100 000 ton per jaar uitvoeren
7. In alle voorbeelden zijn de bedragen in de huidige ECU uitgedrukt. In de praktijk luiden de bedragen in de valuta van het land van uitvoer en is het recht aan de grens van de Gemeenschap in ECU uitgedrukt.

a) **Subsidie per eenheid van het product**

Voorbeeld 1

- i) De exporteurs van product X ontvangen van de overheid een uitvoerrestitutie voor elke uitgevoerde ton van het product. Deze restitutie varieert volgens het seizoen. In het eerste halfjaar van 1996 werd 200 000 ton uitgevoerd en bedroeg de uitvoerrestitutie 5 ECU per ton. In het tweede halfjaar werd 100 000 ton uitgevoerd en steeg de uitvoerrestitutie tot 20 ECU per ton.

Uitgedrukt als een gewogen gemiddelde bedroeg de uitvoerrestitutie 10 ECU per ton tijdens de onderzoekperiode. Omdat dit vergelijkbaar is met een schenking, wordt voor de berekening van het bedrag van de subsidie 25 % interest toegevoegd, hetgeen het totaal op **12,5 ECU per ton brengt**. In de praktijk is het evenwel zo dat, aangezien de restituties op regelmatige grondslag en gespreid over het jaar worden uitgekeerd, de onderneming voor de meeste transacties de interest niet voor een volledig jaar ontvangt. Indien het nodige bewijsmateriaal wordt voorgelegd, kan het bedrag van de interest worden verlaagd naar verhouding van de gewogen gemiddelde tijd dat begunstigde over het volledige toegekende bedrag kon beschikken. De ondernemingen A, B en C ontvangen deze subsidie.

- ii) Wanneer de restituties variëren volgens het seizoen en uit het onderzoek blijkt dat dit de normale procedure is, wordt het gewogen gemiddelde bedrag toegepast. Blijkt evenwel uit het onderzoek dat de restitutie van 20 ECU per ton permanent wordt toegekend, dan dient dit bedrag de grondslag te vormen van de subsidie omdat dit het werkelijke voordeel is voor de exporteur op zijn transacties van dat ogenblik.

b) **Aan de onderzoekperiode toegerekende subsidies**

Voorbeeld 2

Onderneming A — Toerekening van uitvoersubsidies — Onderneming verplicht haar volledige productie uit te voeren

- i) Onderneming A ontvangt extra voordelen indien zij haar volledige productie van product X uitvoert. Dit is duidelijk een uitvoersubsidie aangezien de voordelen gerelateerd zijn aan de uitvoerprestatie. Deze onderneming geniet bovendien, onder meer, vrijstel-

ling van inkomstenbelasting. Tijdens het onderzoektijdvak heeft zij 100 000 ton vervaardigd en geëxporteerd. In de veronderstelling dat tijdens het onderzoektijdvak 4 miljoen ECU winst wordt gemaakt op product X en de normale belastingvoet 25 % bedraagt, is de totale waarde van de vrijstelling 1 miljoen ECU of 10 ECU per ton. Aangezien in het kader van deze berekening de belastingvrijstelling dezelfde werking heeft als een schenking in geld, is de toevoeging van 25 % rente gerechtvaardigd, zodat de waarde van de subsidie **12,50 ECU per ton** bedraagt.

- ii) Onderneming A ontvangt van de overheid voor hetzelfde project bovendien een **lening** van 5 miljoen ECU tegen een rente van 5 %, terwijl de normale commerciële interestvoet 25 % bedraagt. Aangezien het om een terugbetaalbare lening gaat, is het bedrag van de subsidie gelijk aan het verschil tussen de feitelijk betaalde interest en het bedrag dat betaalbaar zou zijn indien de commerciële interestvoet werd toegepast (namelijk 5 miljoen ECU tegen 20 %) = 1 miljoen ECU in de onderzoekperiode. De subsidie bedraagt derhalve **10 ECU per ton**. Deze subsidie wordt later nog een aantal malen uitgekeerd indien de terugbetalingstermijn van de lening meer dan een jaar bedraagt. Om het juiste bedrag te bepalen, wordt nagegaan welk gedeelte van het hoofdbedrag van de lening werd terugbetaald.

Voorbeeld 3

Onderneming B — Toerekening van uitvoersubsidie — Toename van de uitvoer

Onderneming B is niet verplicht haar volledige productie uit te voeren, doch geniet het voordeel dat zij 20 % van de winst op de toename van de geëxporteerde waarde in mindering mag brengen op haar belastbare inkomsten. Dit is duidelijk een uitvoersubsidie — aangezien zij afhankelijk is gesteld van de uitvoerprestatie — die uitsluitend aan de verkoop voor uitvoer van de onderneming mag worden toegerekend. Ten behoeve van de berekening wordt zij gelijkgesteld met een schenking in geld.

Onderneming B heeft 200 000 ton geproduceerd en heeft haar uitvoer in het onderzoektijdvak opgevoerd van 50 000 tot 100 000 ton. De gemiddelde uitvoerprijs per ton bedroeg 160 ECU. De toename van de waarde van de uitvoer bedraagt derhalve $50\,000 \times 160$ ECU = 8 miljoen ECU, waarvan 2 miljoen ECU winst.

20 % van 2 miljoen ECU is 400 000 ECU. Bij een belastingvoet van 25 % is de besparing voor de fabrikant gelijk aan 100 000 ECU.

Per ton bedraagt de belastingvermindering voor 100 000 uitgevoerde eenheden derhalve 1 ECU. Toevoeging van 25 % interest levert een subsidiebedrag van **1,25 ECU per ton** op.

Voorbeeld 4

Niet-uitvoer — Toerekening aan de totale verkochte hoeveelheid

In plaats van een uitvoersubsidie ontvangt onderneming C een **productiesubsidie** die enkel aan de betrokken tak van industrie wordt toegekend en waartegen derhalve compenserende maatregelen kunnen worden genomen. De subsidie wordt toegerekend aan de totale hoeveelheid die deze onderneming heeft verkocht en niet enkel aan de uitvoer.

- i) Onderneming C heeft in de onderzoekperiode 200 000 ton van product X vervaardigd en verkocht, waarvan 100 000 ton op de binnenlandse markt en 100 000 ton voor uitvoer. Voor de berekening van het bedrag van de subsidie in het geval van binnenlandse subsidies is enkel de totale verkochte hoeveelheid en niet de uitvoer relevant.
- ii) De betrokken onderneming genoot vrijstelling van **inkomstenbelasting** en realiseerde in het onderzoektijdvak een winst van 4 miljoen ECU, hetgeen, bij een normale belastingvoet van 25 %, een belastingvermindering van 1 miljoen ECU oplevert. Deze wordt toe-

gerekend aan 200 000 eenheden zodat de subsidie derhalve 5 ECU + 25 % interest = **6,25 ECU per ton** bedraagt.

Voorbeeld 5

Preferentiële aankoop van goederen of diensten

In dit voorbeeld wordt ervan uitgegaan dat bij de vervaardiging van een ton van product X een ton gas wordt verbruikt. Het gas wordt geleverd door een distributiemaatschappij van de overheid die de enige leverancier is in het betrokken land.

Omdat het gas door geen enkele particuliere onderneming wordt geleverd, moet worden nagegaan of de door het overheidsbedrijf toegepaste prijs kostendekkend is en of er sprake is van een preferentiële prijs.

De normale, geheel kostendekkende prijs van gas dat aan grote industriële afnemers wordt geleverd, bedraagt 70 ECU per ton.

In 1996 werd evenwel besloten, teneinde de concurrentiepositie van de betrokken sector te verbeteren, uitsluitend voor deze tak van industrie de gasprijs te verlagen tot 50 ECU per ton. Dit is een preferentiële prijs aangezien andere grote industriële afnemers nog steeds 70 ECU per ton betalen.

De drie betrokken ondernemingen ontvangen deze subsidie, die gelijk is aan het verschil tussen 70 ECU (de normale prijs) en 50 ECU (de preferentiële prijs) = 20 ECU plus de normale interest van 25 % = **25 ECU per ton**.

c) In de tijd gespreide subsidies

Voorbeeld 6

Schenking voor de aankoop van machines (vaste activa)

Onderneming A ontvangt een eenmalige schenking van 5 miljoen ECU voor de aankoop van machines voor de vervaardiging van exportproducten. De subsidie wordt gespreid over de normale afschrijvingstermijn van dergelijke vaste activa. In de veronderstelling dat deze termijn voor de betrokken tak van industrie vijf jaar bedraagt, belooft het aan één jaar (en derhalve aan de onderzoeksperiode) toe te rekenen bedrag 1 miljoen ECU, hetgeen neerkomt op 10 ECU per ton.

Het is duidelijk dat in de praktijk een bedrag van 5 miljoen ECU een veel grotere waarde heeft voor een onderneming dan vijf jaarlijkse schenkingen van elk 1 miljoen ECU. Om het totale voordeel voor de ontvanger tot uitdrukking te brengen, dient het nominale bedrag van 10 ECU te worden verhoogd met het gemiddelde jaarlijkse bedrag van de rente die de onderneming normalerwijze ontvangt over het niet-afgeschreven gedeelte van de schenking gedurende een periode van vijf jaar. In jaar 1 zou dit bedrag bijvoorbeeld 5 miljoen ECU \times 25 % = 1,25 miljoen ECU zijn en in jaar 5 nog 1 miljoen ECU \times 25 % = 0,25 miljoen ECU. Over de gehele periode zou de gemiddelde jaarlijkse interest 0,75 miljoen ECU of 7,5 ECU per ton bedragen.

Het bedrag van de subsidie voor elk van de vijf jaren is derhalve:

10 ECU (nominale bedrag) plus 7,5 ECU (moratoire interest) = 17,5 ECU per ton.

Ten aanzien van dit bedrag kunnen nog vier jaar lang compenserende maatregelen worden genomen.

Voorbeeld 7Vrijstelling van invoerrechten op machines (vaste activa)

Wanneer de subsidie vóór het onderzoektijdvak werd toegekend, kan de jaarlijkse waarde van de tijdens eerdere jaren in de afschrijvingsperiode ontvangen voordelen worden toegevoegd. In het onderstaande voorbeeld geniet onderneming A sedert 1990 vrijstelling van invoerrechten op machines. Aangezien machines niet worden verbruikt tijdens de vervaardiging van het eindproduct, kunnen tegen deze subsidie compenserende maatregelen worden genomen. Ten behoeve van de berekening worden de kwijtgescholden rechten gelijkgesteld met een schenking. In de veronderstelling dat het onderzoektijdvak 1996 is en de betrokken onderneming jaarlijks voor 1 miljoen ECU aan machines importeert, dient aan de onderzoekperiode een bedrag van 500 000 ECU te worden toegerekend, hetgeen neerkomt op 5 ECU per ton. De subsidie, inclusief 25 % rente, bedraagt **6,25 ECU per ton** (zie tabel 1 voor nadere bijzonderheden).

(Deze toerekeningsmethode kan ook voor andere soorten subsidies, bijvoorbeeld leningen, worden gebruikt).

d) Totaal bedrag van de subsidie (ECU per ton)

Voorbeeld	Onderneming A	Onderneming B	Onderneming C
1	12,5	12,5	12,5
2	22,5	—	—
3	—	1,25	—
4	—	—	6,25
5	25,0	25,0	25,0
6	17,5	—	—
7	6,25	—	—
Totaal	83,75	38,75	43,75

e) Berekening van het compenserende recht

a) Is het bedrag van de subsidie lager dan de schademarge, dan vormt dit bedrag normaliter de grondslag van het compenserende recht. Dit recht wordt bij het in het vrije verkeer brengen ingevorderd en kan bestaan in:

i) hetzij een specifiek recht, m.a.w. een bedrag per ton, dat in het bovenomschreven geval neerkomt op:

voor onderneming A: 83,75 ECU, voor onderneming B: 38,75 ECU en voor onderneming C: 43,75 ECU;

ii) hetzij een ad valoremrecht uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs bij invoer vóór inklaring. Wanneer in het bovenomschreven geval de cif-eenheidsprijs 180 ECU per ton is, bedraagt het ad valoremrecht:

voor onderneming A: 46,5 %, voor onderneming B: 21,5 % en voor onderneming C: 24,3 %.

Dit bedrag wordt afgerond op de eerste decimaal.

b) Het spreekt vanzelf dat het recht beperkt blijft tot de schademarge indien deze laatste lager is dan het bedrag van de subsidie.

BIJLAGE

Tabel 1

Vrijstelling van invoerrechten op machines — Subsidie toegekend sedert 1990

Onderzoekperiode 1996 — Afschrijvingstermijn 5 jaar

Uitgangspunt: de betrokken onderneming voert jaarlijks voor 1 miljoen ECU aan machines in en het invoerrecht bedraagt 50 %

Bedrag dat aan elk jaar moet worden toegerekend	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Aankoop in: 1990	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—	—
1991		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—
1992			0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
1993				0,2	0,2	0,2	0,2
1994					0,2	0,2	0,2
1995						0,2	0,2
1996							0,2
Totaal	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,0	1,0
Omvang van de subsidie Recht 50 %	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,5	0,5

Met de subsidies voor machines die in 1990 en 1991 werden aangekocht, is bij de berekening voor de onderzoekperiode (1996) geen rekening gehouden. Tegen de subsidies voor machines die in 1993 of daarna werden aangekocht, kunnen tot het verstrijken van de toerekeningsperiode compenserende maatregelen worden genomen.

Tabel 2

Niet-limitatief overzicht van aan de onderzoekperiode toe te rekenen of in de tijd te spreiden subsidies

AAN DE ONDERZOEKPERIODE TOE TE REKENEN SUBSIDIES	IN DE TIJD TE SPREIDEN SUBSIDIES
SCHENKINGEN	
Andere doeleinden dan de aankoop van vaste activa ←	→ Aankoop van vaste activa
Periodiek en/of klein ←	→ Eenmalig en/of groot
	→ Periodiek doch in grote bedragen
BELASTINGVOORDEEL/INDIREKTE BELASTINGVERMINDERING/VRIJSTELLING VAN INVOERRECHTEN	
Voor bedrijfskosten ←	→ Voor de aankoop van/i.v.m. vaste activa (bijvoorbeeld vrijstelling van invoerrechten op machines)
Voordeel in verband met directe belastingen ←	

AAN DE ONDERZOEKPERIODE TOE TE REKENEN SUBSIDIES	IN DE TIJD TE SPREIDEN SUBSIDIES
LEVERING VAN GOEDEREN EN DIENSTEN	
Levering van diensten/in het productieproces verbruikte inputs ←	→ Beschikbaarstelling van vaste activa en niet-algemene infrastructuur
ONDERZOEK EN ONTWIKKELING (*)	
Toerekening aan onderzoekperiode enkel indien spreiding in de tijd niet gerechtvaardigd is ←	→ Uitgangspunt: spreiding in de tijd
DEKKING VAN VERLIEZEN	
Periodiek en/of klein ←	→ Eenmalig en/of groot → Voor nog te vervaardigen producten
RENTE SUBSIDIE (?)	
Rentesubsidie uitgekeerd wanneer aflossing lening verschuldigd is ←	→ Subsidie is forfaitair bedrag ter compensatie van in het verleden, het heden of de toekomst verschuldigde of betaalde interesten

(*) Dit vermoeden berust op het feit dat subsidies voor O&O dikwijls de toekomstige productie ten goede komen.

(?) De subsidie is in dit geval eenmalig.

AAN DE ONDERZOEKPERIODE TOEGEREKENDE SUBSIDIES	IN DE TIJD GESPREIDE SUBSIDIES
	KAPITAALINJECTIES
	KREDIETVOORDEEL OP LANGE TERMIJN (voordeel gedurende de gehele looptijd van de lening)
	KWIJTSCHELDING/OVERNAME VAN LANGETERMIJNSCHULD (zowel hoofdsom als rente)
KREDIETVOORDEEL OP KORTE TERMIJN	
EXPORTRESTITUTIES	
SUBSIDIES BENEDEN BEPAALD MINIMUM 1 % van de omzet voor elke individuele subsidie	

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak nr. IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossloh/VAE)**

(98/C 394/05)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 6 oktober 1998 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Duits en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn:

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CDE”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 398M1259. Celex is het geautomatiseerde documentatiesysteem van het Europees Gemeenschapsrecht. Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Telefoon (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak nr. IV/M.1184 — Travelers/Citicorp)**

(98/C 394/06)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 23 juni 1998 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Engels en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn:

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CEN”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 398M1184. Celex is het geautomatiseerde documentatiesysteem van het Europees Gemeenschapsrecht. Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Telefoon (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763.

Inleiding van een tussentijdse herzieningsprocedure in verband met de antidumpingmaatregelen ten aanzien van bepaalde magneetschijven (3,5"-microschijven) uit de Volksrepubliek China, Hongkong, de Republiek Korea, Maleisië, Mexico, de Verenigde Staten van Amerika en Indonesië

(98/C 394/07)

Sony Corporation en Fuji Photo Film Co. Ltd hebben een verzoek ingediend om een herziening van de maatregelen die bij Verordening (EG) nr. 2861/93 van de Raad⁽¹⁾ werden ingesteld ten aanzien van de invoer van bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) uit, onder andere, Japan.

Het verzoek dat op grond van artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad⁽²⁾ (hierna „basisverordening” genoemd) werd ingediend, bevat voldoende bewijsmateriaal ten aanzien van een wijziging van de omstandigheden die van invloed zijn op de omschrijving van het product waarop de procedure betrekking had om een herzieningsprocedure in te leiden.

Naar aanleiding van dit verzoek heeft de Commissie besloten op grond van genoemd artikel 11, lid 3, een tussentijdse herzieningsprocedure in te leiden in verband met de maatregelen die bij Verordening (EG) nr. 2861/93 zijn genomen ten aanzien van bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) uit Japan, Taiwan en de Volksrepubliek China. Voorts heeft de Commissie, om de hieronder uiteengezette redenen, besloten de herzieningsprocedure uit te breiden tot alle maatregelen die momenteel op de invoer van bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) van toepassing zijn. Deze herzieningsprocedure zal tot een nadere omschrijving van het betrokken product worden beperkt.

1. Product

Het verzoek heeft betrekking op bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) die worden gebruikt om gecodeerde digitale computerinformatie op te nemen en op te slaan en die onder GN code ex 8523 20 90 zijn ingedeeld.

2. Bestaande maatregelen

Op de hier bedoelde magneetschijven (3,5"-schijven) zijn momenteel definitieve antidumpingrechten van toepassing in de vorm van ad-valoremrechten die bij de volgende verordeningen werden ingesteld:

- Verordening (EEG) nr. 2861/93 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) van oorsprong uit Japan, Taiwan en de Volksrepubliek China;

- Verordening (EG) nr. 2199/94 van de Raad⁽³⁾ tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) van oorsprong uit Hongkong en de Republiek Korea

- Verordening (EG) nr. 663/96 van de Raad⁽⁴⁾ tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) van oorsprong uit Maleisië, Mexico en de Verenigde Staten van Amerika

- Verordening (EG) nr. 1821/98 van de Raad⁽⁵⁾ tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van bepaalde magneetschijven (3,5"-schijven) van oorsprong uit Indonesië.

3. Redenen voor de herzieningsprocedure

De thans geldende maatregelen zijn van toepassing op alle 3,5"-microschijven, ongeacht de opslagcapaciteit.

Volgens de indieners van het verzoek zijn sinds de vaststelling van Verordening (EEG) nr. 1861/93 3,5"-microschijven ontwikkeld met een opslagcapaciteit van 200 megabyte, de zogenaamde HiFD's. Voorts voeren zij aan dat hoewel HiFD's vanuit technisch oogpunt onder de in deze verordening gegeven productomschrijving vallen, zij van de maatregelen dienen te worden uitgesloten omdat de fysieke kenmerken en gebruiksdoeleinden duidelijk verschillen van die van de andere 3,5"-microschijven waarop het onderzoek betrekking had en dat zij dus niet als een zelfde product kunnen worden beschouwd.

Daar alle onderzoeken met betrekking tot 3,5"-microschijven op hetzelfde product betrekking hadden, heeft de Commissie, in het belang van een behoorlijk bestuur en om discriminatie te voorkomen, besloten de herzieningsprocedure uit te breiden tot alle antidumpingmaatregelen die momenteel van toepassing zijn op 3,5"-microschijven, ongeacht het land van oorsprong. Een andere reden voor deze uitbreiding is dat de Commissie over bewijsmateriaal beschikt dat, naast de microschijven waarop het ontvangen verzoek betrekking heeft, er andere microschijven zijn met een grote capaciteit die wellicht ook andere fysieke kenmerken en gebruiksdoeleinden hebben dan de microschijven waarop antidumpingmaatregelen van toepassing zijn.

⁽¹⁾ PB L 262 van 21.10.1993, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 236 van 10.9.1994, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 92 van 13.4.1996, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 236 van 22.8.1998, blz. 1.

4. Procedure voor de nadere omschrijving van het betrokken product

De Commissie heeft na overleg in het Raadgevend Comité vastgesteld dat er voldoende bewijsmateriaal is om een herzieningsprocedure in te leiden en opent hierbij een onderzoek op grond van artikel 11, lid 3, van de basisverordening.

De Commissie zal een exemplaar van dit bericht doen toekomen aan de producenten in de Gemeenschap, en aan de exporteurs en importeurs die aan het onderzoek medewerkten dat tot de huidige maatregelen heeft geleid.

Alle partijen die kunnen aantonen dat zij mogelijk belang hebben bij de resultaten van het onderzoek, worden hierbij uitgenodigd hun standpunt uiteen te zetten en het nodige bewijsmateriaal te doen toekomen.

Bovendien kan de Commissie de belanghebbenden horen, mits deze hierom schriftelijk verzoeken en aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

Alle opmerkingen en verzoeken om te worden gehoord moeten schriftelijk aan onderstaand adres worden gericht, onder opgave van naam, adres, telefoon-, faxen/of telexnummer van de betrokkene.

5. Termijn

Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden moeten bin-

nen 40 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* contact opnemen met de Commissie, hun standpunt schriftelijk uiteenzetten en inlichtingen verstrekken. Belanghebbenden kunnen binnen dezelfde termijn verzoeken door de Commissie te worden gehoord. Deze termijn geldt voor alle belanghebbenden, met inbegrip van die welke niet bij de Commissie bekend zijn. Het is daarom in het belang van deze partijen ten spoedigste contact op te nemen met de Commissie op het hieronder vermelde adres.

Europese Commissie
Directoraat-generaal I, Buitenlandse betrekkingen: Handelsbeleid en Betrekkingen met Noord-Amerika, het Verre Oosten, Australië en Nieuw-Zeeland
Directoraten C & E
(DM 24 — 8/38)
Wetstraat 200
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

6. Niet-medewerking

Indien belanghebbenden niet binnen de gestelde termijn toegang geven tot de noodzakelijke informatie, deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek ernstig belemmeren, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening voorlopige of definitieve conclusies, zowel in positieve als in negatieve zin, worden getrokken uit de beschikbare gegevens.

RECTIFICATIES

Rectificatie op besluit van de Raad van 12 oktober 1998 houdende benoeming van de leden van het Raadgevend Comité van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 330 van 28 oktober 1998)

(98/C 394/08)

Bladzijde 8, artikel 1, III. categorie gebruikers en handelaren, Frankrijk:

in plaats van: „De heer Edmond PACHORA”

te lezen: „De heer Edmond PACHURA”.
